

Standpunkt til disse Spørgsmaal er, og jeg tror med fornøden Tydelighed, kommet til Orde ved Behandlingen baade i dette og i det andet høje Ting, og yderligere at begrunde det vil jeg anse for at være til ingen Nytte. Lovforslaget skal jo nu have i et Fællesudvalg, hvor Enighed vil opnaas. Jeg haaber, at disse Udvalgsforhandlinger ikke vil vare for længe. Resultatet af dem er vistnok ikke vanskeligt at forudse, og det Tidspunkt er snart kommet, da det simpelt hen vil være nødvendigt, at vi meget snart faar Nyvalg til Rigsdagen.

Borgbjerg: Idet jeg i øvrigt slutter mig til, hvad Flertallets Ordfører her har sagt, vil jeg kun gøre nogle faa Bemærkninger til den ærede sidste Taler. Det ærede Medlem nøjedes ikke med simpelt hen at indstille sit Standpunkt, men han begrundede det, selv om han sluttede med at udtale, at han ikke vilde fremsætte nogen yderligere Begrundelse. Hans Begrundelse forekommer mig dog aldeles ikke fyldestgørende. Jeg søgte ved Sagens anden Behandling at faa en virkelig Forhandling med det ærede Medlem om det Punkt: de 18 landstingsvalgte, men det ærede Medlem undveg en saadan Forhandling. Nu rejste han selv Spørgsmaalet her, og jeg vil da paa ny spørge: Hvor er det muligt for det ærede Medlem og hans Meningsfæller, at de kan holde paa, at de 18 landstingsvalgte skal vælges af det gamle, det afgaaende Landsting? Hvor er det muligt for dem under Hensyn til Sønderjyderne? Vil det ærede Medlem kunne benægte, at hvis man følger ham og hans Parti, vil Sønderjyderne ikke faa fuld Ligeret, fuld Ligestilling med de øvrige danske Landsmænd? En saadan Benægtelse tror jeg, det er umuligt at fremsætte; naar man lader det gamle Landsting, i hvilket Sønderjyderne ikke er repræsenterede, alene vælge de 18 landstingsvalgte, saa er det ganske givet, at Sønderjyderne ikke vil faa saa fuld en Repræsentationsret som de øvrige danske Landsmænd. Det er ganske umuligt. Venstres Ordfører i Landstinget var ved Sagens Behandling der inde paa Spørgsmaalet. Han følte godt Vanskelighederne, han havde ogsaa Grund dertil, fordi Venstre i Folketinget er gaaet sammen med

os i dette Spørgsmaal, nu ser vi den Ejenommelighed, at Venstre i det andet Ting ikke er enig med Venstre her. Jeg gaar imidlertid ud fra, at de videre Forhandlinger nok vil fremkalde en saadan Enighed, fordi Landstingets Standpunkt er ganske uholdbart. Venstres Ordfører i Landstinget sagde: Man kan maaske finde en anden Form, hvorunder man kan give Sønderjyderne en Repræsentation. Men da Betænkningen kom og Ændringsforslagene, havde man ikke fundet en saadan Form, og jeg tror ogsaa, det vil være meget vanskeligt at formulere en saadan Tanke. Man kan nemlig ikke gaa den Vej at give Sønderjyderne flere Landstingsmandater blandt de almindelige Landstingsmedlemmer i det gamle Kongerige, thi saa kommer man i Strid med den Grundlovsparagraf, hvorefter Landstingskredsens Repræsentation skal være ligelig og staa i Forhold til Indbyggerantallet. Det ærede Medlem mente, at man kunde tage en Sønderjyde mere, men det ærede Medlem var ikke i Stand til at formulere et positivt Forslag derom. Jeg vilde meget gerne have at vide af det ærede Medlem, der nu talte paa det konservative Partis Vegne, hvordan han i Virkeligheden vil begrunde den Ulighed, han her vil etablere til Ugunst for Sønderjyderne, hvordan han vil forlige den med sit Partis og Presses ellers saa højsttemte Forsikringer om, hvor glade de er, og hvor meget de vil gøre i Anledning af den forestaaende Genforening. Her er Offeret, der skulde bringes fra konservativ Side — som jeg paaviste ved første Behandling et meget lille Offer —, thi ved de to gentagne Opløsninger af Landstinget vil der konservativt set bevares overordentlig lidt af den Kontinuitet, som det ærede Medlem sætter saa stor Pris paa; naar Landstinget 2 Gange i Træk skal opløses, bliver der umaadelig lidt tilbage af den. Offeret er kun ringe, men ikke en Gang dette ringe Offer vil det ærede Medlem og hans Parti bringe paa Genforeningens Alter.

For øvrigt forekommer det mig, at Landstingets hele Stilling til denne Sag er ganske inkonsekvent. Man siger, som nu ogsaa den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti sagde: Vi vil ikke gaa med til flere Ændringer end dem, der er